

INFORMATOR parafialny

Od pierwszej niedzieli adwentu rozpoczynamy trzy letni cykl programu duszpasterskiego dla Kościoła w Polsce pt **Eucharystia daje życie**. W pierwszym roku 2019-2020 skupimy się na **WIELKIEJ TAJEMNICY WIARY**, czyli na Eucharystii jako tajemnicy wyznawanej. Chodzi o poznanie bądź odkrycie na nowo wartości i znaczenia Eucharystii w życiu chrześcijanina. Statystyki religijne pokazują, że coraz mniej Polaków uczęszcza na niedzielną Eucharystię. W naszej parafii od ubiegłego roku ubyło na niedzielnej Mszy św. ok 150 osób. Pociuszające jest to, że liczba osób przyjmujących komunię św. się nie zmieniła (przy jednoczesnym spadku dominantes, czyli uczestniczących co niedziela we Mszy św.). To może świadczyć o większej świadomości uczestników liturgii, o bardziej świadomym przeżywaniu swojej wiary. W końcu o to chodzi, aby jeszcze bardziej wiązać się z Chrystusem właśnie w sposób eucharystyczny, oczywiście jeżeli tylko nie ma trwałych przeszkód kanonicznych. Jednak według statystyk religijnych tylko dla 29% naszych rodaków ważna jest w życiu wiara. Powtórzę za biskupem płockim Mirosławem Milewskim: przyszło nam żyć w czasach, w których z premedytacją oddziela się życie moralne od wiary, gdy mąciociele chcą odwrócić uwagę od Kościoła, od życia duchowego, od przykazań Bożych. Trzeba dziś uparcie przypominać, że punktem wyjścia życia chrześcijańskiego jest niedzielna Eucharystia, gromadzenie się wokół stołu Pańskiego razem z Chrystusem, spożywanie Jego Ciała. Wydaje się dziś, że w dużej mierze przyszłość Kościoła w Polsce zależy od tego, czy wierni wciąż będą chcieli uczestniczyć w Eucharystii w swojej parafii. Niepokoją również dane dotyczące świętowania niedzieli: chociaż większość Polaków w niedzielę przede wszystkim odpoczywa, to jednak przestaje chodzić w tym dniu do kościoła. Niedziela traci sacrum, przestaje być dniem świętym. Dla wielu niedziela jest tylko ostatnim dniem weekendu. Ludzie tracą potrzebę podziękowania Bogu w kościele na Mszy św. za cały tydzień pracy, za łaskę zdrowia, za dobre wydarzenia.

A to przecież w niedzielę człowiek ochrzczony w szczególny sposób odnawia postanowienie wierności Chrystusowi i Jego Ewangelii, uświadamia sobie przyrzeczenia chrzcielne. Odchodzenie od świętowania niedzieli, to powolne odchodzenie do Boga. *Kto krok po kroku zaniedbuje praktyk religijnych, a zwłaszcza udziału w niedzielnej Eucharystii, traci potrzebę kontaktu z Bogiem, a w konsekwencji traci wiarę.*

Przytoczę fragment wypowiedzi kardynała Konrada Krajewskiego z książki *Zapach Boga: Zobaczcie, co ciekawego dzieje się po Komunii świętej. Kapłan daje nam Hostię i mówi: Ciało Chrystusa. My przyjmujemy Go i natychmiast*

ADWENT 2019

On bierze nasze ciało, by wyjść z Kościoła. To się nazywa mądrze inkarnacją, to znaczy Jezus potrzebuje naszego ciała, by być obecnym w świecie. Możecie Go zanieść wszędzie, gdzie tylko chcecie – do domów, do szkół, tam gdzie sobie nie radzicie, na przykład w Internecie. Możecie Go tam zaprosić i zanieść. Możecie zanieść Go tam, gdzie nie może pójść żaden ksiądz, bo go nie wpuszczą. Ja się staję tabernakulum, monstrancją, w której obecny jest Jezus. Roznosić woń Pana Jezusa. Czynić Go obecnym tam, gdzie jesteście. To jest nasze zadanie. Zobaczcie – garść mąki, kropla wody. Słowa świętego lub nie kapłana. I jest Pan Bóg. Bierze moje ciało i wychodzi z kościoła. I tylko ode mnie zależy czy jest widoczny. Bo ja mogę Go zasłonić. Mogę żyć tak, że nikt się nie zorientuje, że należę do Chrystusa. Nikt. Kompletnie nikt. Na przykład, dlaczego Pana Jezusa nie widać w naszych urzędach? W naszych szkołach? W sejmie? Przecież tam wszyscy są ochrzczeni, przynajmniej większość. Przyjmują Boga, a jednocześnie Go nie widać. Bo Go zasłaniamy.

**Eucharystia
daje życie
2019 – 2022**

Najcenniejsza w monstrancji – choć ona jest piękna i złocona – jest obecność Jezusa. Więc i ja przez swoje życie muszę być taki wyłożony. Muszę ciągle złożyć swoje życie – przez spowiedź, częste karmienie się Eucharystią – bym mógł wyjść na ulice mojego miasta, tam gdzie żyjecie, do waszej szkoły, waszego domu. Życie eucharystyczne, styl eucharystyczny – to jest wyznawanie wiary, to jest jak powiedzenie całego Credo. Przed posiłkiem w szkole, przed zjedzeniem kanapki. Przeżegnanie się. To jest wyznawanie wiary. O godzinie 12.00 mówienie Zdrowaś Maryjo przez co jednoczymy się z papierem w modlitwie Anioł Pański ... To jest wyznawanie wiary. Rozmawianie o Jezusie to jest wyznawanie wiary.

Drogi Bracie, Droga Siostrzo, Drodzy Parafianie! Myślę, że już wiesz, albo rozumiesz, że **Eucharystia daje życie!** Zdaję sobie sprawę z tego, że są i tacy nasi bracia i siostry, którzy żyją w przeszkodach kanonicznych, takich, których nie mogą rozwiązać i dlatego nie mogą przystępować do komunii świętej - ale to nie jest przeszkoda, by uczestniczyć regularnie w Mszy św. by przyjmować Chrystusa w komunii duchowej, by się modlić i by dawać świadectwo wiary - w końcu Boża łaska może dotrzeć do ludzkich serc także w inny sposób.

Szanujmy niedzielę! Brońmy chrześcijańskiego charakteru Dnia Pańskiego!

Odkryjmy na nowo wartość Eucharystii, wartość Komunii św., wartość Adoracji, wartość WIARY!

Ks. Arkadiusz, proboszcz

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Choć klęczenie przed Jezusem w monstrancji przez kilkanaście minut może wydawać się nudne, to zapewniamy, że bardzo warto. Oto poradnik, który pomoże ci dobrze przeżyć ten moment. Po raz pierwszy odwiedziłam Najświętszy Sakrament, kiedy miałam osiem lat. Zrobiłam to podczas przygotowań do mojej Pierwszej Komunii Świętej. Siostra, która nas przygotowywała, powiedziała z pełnym przekonaniem, że wewnątrz tabernakulum są drzwi do Nieba. W wieku ośmiu lat wzięłam te słowa bardzo dosłownie, myślałam, że kiedy otworzę te ma-lutkie drzwi, przejdę do cudownego świata, do Nieba. Wyobraźcie sobie moje rozczarowanie, kiedy zobaczyłam zamknięte Tabernakulum, którego nie sposób otworzyć. Nic z tego wszystkiego nie rozumiałam. Takie sytuacje nie zdarzają się tylko w bardzo młodym wieku. **Próba zrozumienia, że kawałek chleba jest ciałem Chrystusa nie jest łatwe. To fakt, który wprawia w osłupienie.**

Jeśli adorowanie Najświętszego Sakramentu nie jest naszym nawykiem, to szybko może się nam znudzić. Wejdźmy wtedy na chwilę do kościoła, uklękniemy, ale poirytowani tym, że po prostu nic się nie dzieje, zrobimy szybki znak krzyża i wyjdziemy. Zapewniam was, że spędzilibyśmy całe dnie na kolanach przed ołtarzem, jeśli tylko rozumielibyśmy łaskę, jaką daje adoracja. **Adorowanie Najświętszego Sakramentu jest też towarzyszeniem Jezusowi, podczas Jego poświęcenia dla ludzkości.**

Oto przewodnik, który pozwoli wam dobrze przeżyć chwile, które spędzicie adorując Najświętszy Sakrament.

1. Co zrobić zaraz po przyjsciu - przyjdź w ciszy i skupieniu do kościoła lub na nabożeństwo przed Najświętszym Sakramentem. Uklęknij przed Nim i zrób znak Krzyża. Pamiętaj, że to Bóg jest obecny w tym kawałku chleba.

2. Pomódl się słowami tej modlitwy - po tym, jak usiądziesz w ławce, uklęknij i odmów modlitwę, która przygotowuje twoje serce. Może być to modlitwa własnymi słowami lub zaczerpnięta z modlitewnika. My polecamy tę poniższą

O mój Jezu w Hostii skryty, Na kolanach wielbię Cię. W postać chleba Tyś spowity, Bóstwo Twoje kryje się. Ty Co rządysz całym światem, Me zbawienie w ręku masz; Tu przed Twoim Majestatem Aniołowie kryją twarz. O światłości przysłonią, Rzuć mi Twój promienny blask. O dobroci nieskończona, Otwórz dla nas skarby łask. Chlebie życia przeobfity, Nasyć duszy mojej głód. Boski ogniu tu zakryty, Rozgrzej serca mego chłód. Jezu, Tyś jest Zbawicielem, Ustrzeż mnie od zgubnych dróg. Bądź mi siłą i weselem. Boś w tej Hostii żywy Bóg. Dla miłości Matki Twojej Racz wysłuchać prośbę mą: Bądź miłością duszy mojej, Nie gardź moją cichą łzą.

3. Duchowe czytanie i kontemplacja - możesz wybrać fragment Ewangelii lub coś ze swojego modlitewnika. Zastanów się nad tym. Po tej refleksji, pozostań w ciszy i rozmyślaj na temat tego, co właśnie przeczytałeś. To bardzo ważne, że próbujesz wyciszyć swój umysł i serce a odrzucić rozpraszające myśli i wysłuchać tego, co Bóg do ciebie mówi. Mówi się, że "cisza pomaga duszy usłyszeć więcej". Kiedy czytasz fragment Ewangelii, wyobraź sobie tę scenę i pomyśl o tym, jest napisane na kartach Biblii. Pomyśl też o twoich uczuciach i myślach, które budzą się w twoim sercu.

4. Pisz - to bardzo użyteczny zwyczaj. Możesz prowadzić dziennik przeznaczony specjalnie dla chwili przed Najświętszym Sakramentem, w którym będziesz spisywać swoje refleksje

o tym co poczułeś i pomyślałeś. To pomoże twojej pamięci oraz życiu duchowemu. Przypomni o momentach, w których doświadczyłeś działania Boga i pozwoli uporządkować to wszystko, co działo się w twojej głowie. Kiedy masz trudny czas, będziesz mieć możliwość powrotu do spotkań z Panem, które cię umocnią.

5. Módl się - po refleksji np.: odmów różaniec lub odpraw Dro-gę Krzyżową lub po prostu pomódl się swoimi słowami.

6. Odmów Koronkę do Bożego Miłosierdzia i przyjmij Komunię duchową - tak pisał o niej papież Benedykt XVI:

Nawet wtedy, kiedy nie jest możliwe przystąpienie do sakramentalnej Komunii, uczestnictwo we Mszy św. pozostaje konieczne, ważne, znaczące i owocne. W tej sytuacji dobrze jest żywić pragnienie pełnego zjednoczenia z Chrystusem, za pomocą, na przykład, praktyki Komunii duchowej, przypominanej przez Jana Pawła II i polecanej przez świętych mistrzów życia duchowego. (Sacramentum caritatis 55)

Po przyjęciu Komunii w ten sposób możesz odmówić Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Zakończ słowami:

Jezu mój! wierzę, że jesteś obecny w Najświętszym Sakramencie. Miłuję Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w duszy mojej. Ponieważ teraz nie mogę Cię przyjąć sakramentalnie, przyjdź przynajmniej duchowo do serca mojego. Obejmują Cię jakobyś już do mnie przyszedł i cały z Tobą się łączę, nie dozwól, abym się miał oddalić od Ciebie. Amen.

7. Odmów modlitwę końcową - na sam koniec możesz pomodlić się znów swoimi słowami, podziękować za to, że otrzymałeś łaskę od Boga. Podziękuj za to, pamiętaj w modlitwie o tych, którzy prosili cię o pomoc.

 CatholicLnk Silvana Ramos

OWOCE adoracji

Pierwszym owocem adoracji w życiu jest najpierw wzrost **nadprzyrodzonej wiary**. Aby adorować, trzeba czynić akty wiary. Nie czujemy obecności Pana, nie widzimy Go. **Aby adorować białą, okrągły kawałek chleba, trzeba naprawdę oprzeć się na słowie Chrystusa, które jest prawdą i nie oszukuje nas, mówiąc To jest Ciało Moje** (Mk 14,22). Wzrastając w tym akcie wiary, tzn. w uznaniu tego, kim Bóg jest i co robi, dochodzimy do wiary coraz większej, bardziej oczyszczonej i rozumnej.

Adoracja odkrywa przed nami nowe światło, coraz bardziej wypełnione tajemnicą. Oczyszcza inteligencję, daje większą jasność, nawet w sprawach konkretnego życia, w problemach, które zdają się nie mieć nic wspólnego z Eucharystią - po prostu dlatego, że wszystko upraszcza, stawiając nas wobec ostatecznej rzeczywistości.

Na dodatek, nawet jeśli nie potrafimy tego udowodnić, **wiemy dobrze, że adoracja prowadzi nas do współczucia i miłości**. Jeżeli w Eucharystii adorujemy naprawdę Pana, który cierpiał, Pana, który był doświadczony każdą z naszych słabości, który przyszedł, by współczuć, wybawiać, uzdrawiać, by uwolnić więźniów, nie możemy nie czynić jak On i stopniowo wchodzimy we współczucie. **Adorując stajemy się coraz bardziej podobni do Niego**. I wzajemnie - współczucie, służba innym, zetknięcie się z ludzką nędzą fizyczną, moralną, duchową itd., odsyła nas do adoracji. Ten dwustronny ruch - od adoracji do współczucia i od współczucia do adoracji wspaniale ukazuje Matka Teresa, Misjonarki Miłości i wiele innych zgromadzeń oddanych równocześnie adoracji i służbie potrzebującym.

Adoracja eucharystyczna przemieni całe nasze życie przez tę osobistą, całkowitą bliskość z Panem. Jezus obecny w tym sakramencie przychodzi, by mieszkać w nas i pośród, nas. Jego obecność przemienia nas i ożywia. Powoli życie i uczucia Chrystusa stają się naszymi, abyśmy mogli w prawdwie powiedzieć: **Teraz już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus** (Ga 2,20).

Adoracja będzie nas także uwalniać i uzdrawiać, bo to przecież ten sam Jezus, który przyszedł uwolnić więźniów, przywrócić wzrok niewidomym, który przeszedł przez ziemię dobrze czyniąc, jest osobiście obecny w Eucharystii.

Adoracja daje nam bardziej współpracować w dziele zbawienia, bo adorujemy Adorującego, który naprawia wszelkie zniewagi, wszelkie bałwochwalstwo, wszelki grzech świata popełniony przeciwko Ojcu Światłości. Gdy przed Komunią słyszymy *Oto Baranek Boży...*, wierzymy, adorujemy z wiarą Tego, który poprzez swą jedyną Adorację niesie i gładzi grzech świata. Gdy poświęcać czas na adorację i zdaje się wam, że nic nie robicie, możecie uczestniczyć w zbawieniu świata jednocząc się z Chrystusem Zbawicielem.

Adoracja przygotowuje nas również do życia wiecznego, bo w Eucharystii adorujemy Tego, który chodził drogami Galilei, cierpiał za nas, zmartwychwstał i żyje w niebie - Tego samego, którego ujrzymy w chwale, którego widok będzie naszym wiecznym nasyceciem. Adoracja przygotowuje nas do tego w sposób tajemniczy, bo poprzez wiarę daje nam widzieć Niewidzialnego, dotknąć Niezmiennego. Przygotowujemy się do tego, by Go widzieć i być nasyconymi Jego wspaniałością, bo adoracja będzie nasyceciem. **Jeżeli teraz adorujemy w wierze, w ciemności, to wtedy będziemy twarzą w twarz z pełnią Życia i Światłości.** Jedną z najgłębszych tragedii współczesnego świata jest to, że nie oczekuje on już wiecznego szczęścia, jest kompletnie zblazowany, właśnie dlatego, że stworzył sobie bożków nie chcąc czekać, by otrzymać z innych rąk

swę szczęście.

Podsumowując chciałbym poruszyć ostatni aspekt adoracji, bez którego wszystko, co dotychczas powiedzieliśmy, byłoby niepełne. **Właściwością adoracji eucharystycznej jest zanurzenie nas w tajemnicy Trójcy.** Chrystus, który przez Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę (Hbr 9,14), ofiarowuje nas wraz z sobą, w tym samym Duchu Świętym. Upodobanie, odpoczynek Ojca w swym Synu i w nas, to również Duch Święty.

Ponieważ Ojciec chce mieć czcicieli w Duchu i w prawdzie, szuka obrazu, upodobnienia do swego Syna na ziemi, aby móc objawić swój dar miłosierdzia i spocząć tam. Tak jak ogień, który wciąż pragnie się rozszerzać, miłość nie może zatrzymać się na sobie. Potrzebuje nie tyle rozlać się szeroko, co dawać się przyciągając do siebie; nie można niczego dodać do pełni Boga, a tymczasem Jego miłość nie może ograniczyć się do Niego samego; On chce, by inne byty miały udział we wspaniałości i nieskończonej pełni, którymi jest. Dlatego szuka czcicieli w Duchu i prawdzie.

Prośmy Pana, byśmy każdego dnia choć trochę bardziej się nimi stawali. Stając się czcicielami Boga, ujrzymy Jego chwałę i zostaniemy nią przemienieni, a także przemienimy świat przyciągając go do Boga.

O. Albert-Marie de Monleon, *Il est vivant*
Przel. Agnieszka Homan

Uwielbiam Cię Stwórczo i Panie, utajony w Najświętszym Sakramencie. Uwielbiam Cię za wszystkie dzieła rąk Twoich, w których mi się ukazują tyle mądrości, dobroci i miłosierdzia, o Panie, rozsiateś tyle piękna na ziemi, a ono mi mówi o piękności Twojej, choć są tylko słabym odbiciem Ciebie, Niepojęta Piękności. Choć ukryteś i utaiłeś piękność Swoją, oko moje oświecone wiarą dosięga Ciebie i dusza moja poznaje Stwórcę swego, najwyższe swe dobro i serce moje całe tonie w modlitwie uwielbienia. Stwórczo mój i Panie, Twoja dobroć ośmieliła mnie mówić z Tobą - miłosierdzie Twoje sprawia to, że znika pomiędzy nami przepaść, która dzieli Stwórcę od stworzenia. Rozmawiać z Tobą o Panie, to rozkosz dla mojego serca, w Tobie znajduję wszystko, czego serce moje zapragnąć może. Tu światło Twoje oświeca mój umysł i czyni go zdolnym do coraz głębszego poznawania Ciebie. Tu na serce moje spływają łask strumienie, tu dusza moja czerpie życie wiekuiste. Amen.

(z "Dzienniczka" św. Faustyny)

**PIERWSZE
SOBOTY
MIESIĄCA**

**7 grudnia
sobota**
16.00 - Msza św.
16.30 - rozważanie
16.45 - Różaniec

Jako owoc roku fatimskiego w naszej parafii

Archidiecezjalny apostołat modlitwy **DWUNASTKA** jest codzienną modlitwą grupy dwunastu osób (na wzór 12 Apostołów), w ciągu jednego roku kalendarzowego. Każdego dnia, o dowolnej porze i miejscu, każda z 12 osób modli się jedną krótką modlitwą (wydrukowaną na kieszonkowym obrazku) wzbudzając następującą intencję modlitwy: **prośba o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne oraz za powołanych.** Zobowiązanie do tej codziennej modlitwy trwa jeden rok od 1 stycznia do 31 grudnia 2020r. **W zakrystii możemy zgłosić się do „dwunastki” i odebrać obrazek z modlitwą.**

Archidiecezja Wrocławska
APOSTOŁAT MODLITWY

dwunastka

abyście uwierzyli ...

adwentowe rekolekcje

kościół uniwersytecki Najśw. Imienia Jezus 2019

J 6,29

GRUDZIEŃ	dzień	godzina	akcja
30.XI.	So	17.15	Wigilia pierwszej niedzieli adwentu - nabożeństwo
1	N	Msze św.	g. 7.30,9.30,16.00, 11.00-dzieci, 18.00-młodzież g. 12.30-Wspólnota Żywego Różańca i zmiana tajemnic
1	N	12.00	Nauka rekol. dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych (kościół)
1	N	17.00	Adoracja Najśw. Sakramentu
2	Pn	17.00	Spotkanie Wspólnoty Krwi Chrystusa
5	Czw	17.00	Adoracja Najśw. Sakramentu
5	Czw	19.00	Krąg biblijny (salka)
7	So	16.00	Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca
7	So	17.15	Wigilia drugiej niedzieli adwentu - nabożeństwo
8	N	Msze św.	g. 7.30, 9.30, 12.30, 16.00, 11.00-dzieci, 18.00-młodzież
8	N	17.00	Adoracja Najśw. Sakramentu
12	Czw	19.00	Krąg biblijny (salka)
13	Pt	16.30	Nabożeństwo fatimskie z procesją wewnątrz kościoła
14	So	17.15	Wigilia trzeciej niedzieli adwentu - nabożeństwo
15	N	Msze św.	g. 7.30, 9.30, 12.30, 16.00, 11.00-dzieci, 18.00-młodzież
15	N	17.00	Adoracja Najśw. Sakramentu
19	Czw	19.00	Krąg biblijny (salka)
21	So	16.00	Msza św. dla chorych z sakramentem Namaszczenia
21	So	17.15	Wigilia czwartej niedzieli adwentu - nabożeństwo
22	N	Msze św.	g. 7.30, 9.30, 12.30, 16.00, 11.00-dzieci, 18.00-młodzież
22	N	17.00	Adoracja Najśw. Sakramentu
22	N	19.00	Nauka rekol. dla rodziców kandydatów do bierzmowania (kościół)
24	Wt	Msze św.	g. 6.30-dzielenie się opłatkiem; PASTERKA -g. 24.00
25	Śr	Msze św.	g. 9.30 , 11.00, 12.30, 16.00, 18.00
26	Czw	Msze św.	g. 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 16.00, 18.00

Roraty dla dorosłych
od poniedziałku do soboty
godz. **6.30**

Roraty dla dzieci
od poniedziałku do piątku
godz. **18⁰⁰**

Msza św.
z rozważaniami
od poniedziałku do piątku
godz. **16⁰⁰**

KRĄG biblijny
CZWARTEK
godz. **19⁰⁰**

SPOWIEDŹ

w DNI
POWSZEDNIE:
30 minut przed
każdą Mszą św.

w **SOBOTE:**
17.15-18.00

w **NIEDZIELE:**
17.00 - 18.00